

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 188/2021-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Lubomírom Müllerom, Symfonická 9, Praha, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 178/2013 a proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 263/2018 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 178/2013 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 263/2018 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Bratislava I **prikazuje** v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 178/2013 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Okresný súd Bratislava I **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **384,08 eur** a zaplatiť ich právnenému zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevychováje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. januára 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 178/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 263/2018 (ďalej len „napadnuté konanie krajského súdu“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 10. septembra 2013 na okresnom súde žalobu o náhradu škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s jeho nezákonným väznením. Sťažovateľ súčasne navrhol, aby okresný súd vo veci rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania. Okresný súd rozhodol o jeho návrhu vyhovujúcim rozsudkom z 26. mája 2015 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“). Proti rozsudku okresného súdu podala žalovaná strana 17. júla 2015 odvolanie.

Na základe sťažnosti z 24. marca 2020 na prietahy v napadnutom konaní podanej predsedovi krajského súdu bolo sťažovateľovi oznámené, že vec bola krajskému súdu predložená 26. októbra 2018. Následne krajský súd uznesením z 29. apríla 2020 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Okresný súd 19. novembra 2020 nariadil pojednávanie na 20. január 2021. Dňa 5. januára 2021 bolo nariadené pojednávanie zrušené z dôvodu pandemických opatrení. Nový termín pojednávania okresným súdom nebol nariadený.

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že v napadnutom konaní okresného súdu a krajského súdu došlo k zbytočným prietahom, keďže ani po 7 rokoch a 4 mesiacoch od podania žaloby nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Podľa sťažovateľa ide o jednoduchú vec bez potreby rozsiahlejšieho dokazovania. Napriek tomu okresný súd rozhodoval o žalobe skoro dva roky a následne takmer tri roky trvalo, kým okresný súd odvolanie postúpil krajskému súdu. Od rozhodnutia krajského súdu o odvolaní trvá napadnuté konanie na okresnom súde ďalších deväť mesiacov. Podľa sťažovateľa prietahy v napadnutom konaní spôsobil aj krajský súd.

5. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že okresný súd a krajský súd v napadnutom konaní porušili jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikáže okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietahov, a prizná mu náhradu trov konania. Podľa sťažovateľa zásah do jeho označených práv je taký závažný, že žiada ústavný súd aj o priznanie finančného zadosťučinenia v celkovej sume 2 000 eur.

6. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 188/2021-13 z 15. apríla 2021 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov

v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľa v celom rozsahu.

II.

Vyjadrenie všeobecných súdov a replika sťažovateľa

II.1. Vyjadrenie okresného súdu:

7. Ústavný súd už v rámci prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti zaslal ústavnú sťažnosť na vyjadrenie okresnému súdu podľa § 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde. V prípise č. k. 1 SprV 47/2021 zo 4. februára 2021 (ďalej len „prípis okresného súdu“) doručenom ústavnému súdu 16. februára 2021 predseda okresného súdu k ústavnej sťažnosti uviedol, že sťažovateľ sa žalobou domáhal zaplata sumy 40,05 eur z titulu náhrady škody „*podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii v znení neskorších predpisov.*“. Podľa jeho názoru okresný súd s výnimkou obdobia od 17. februára 2014 do 11. februára 2015 konal v napadnutom konaní priebežne a o podanej žalobe rozhodol v primeranej lehote do dvoch rokov. Spis sa v období od 3. septembra 2015 do 23. mája 2018 a od 26. októbra 2018 do 19. mája 2020 nachádzal na krajskom súde z dôvodu rozhodovania o odvolaní žalovanej strany proti rozsudku okresného súdu. Obdobie, keď o odvolaní rozhodoval krajský súd, nemožno pričítať v neprospech okresného súdu. Predseda okresného súdu zároveň uviedol, že suma sťažovateľom požadovaného finančného zadostučinenia je neprimeraná a viac ako 40-násobne prevyšuje hodnotu sporu.

V prípise okresného súdu sa k ústavnej sťažnosti vyjadrila aj zákonná sudkyňa, ktorá uviedla, že 21. októbra 2020 nariadila vo veci pojednávanie na 20. január 2021. Z dôvodu, že pôvodný rozsudok okresného súdu bol zrušený a v zmysle záväzného právneho názoru krajského súdu je potrebné vo veci doplniť dokazovanie, vyzvala sťažovateľa na doručenie listinných dôkazov potrebných pre rozhodnutie vo veci samej. Dňa 5. januára 2021 z dôvodu vyhláseného núdzového stavu vládou Slovenskej republiky zrušila termín pojednávania. Následne nariadila nový termín pojednávania na 8. november 2021 z dôvodu, že už iný voľný termín pojednávania nemala vzhľadom na počet vecí, ktoré jej boli pridelené.

8. Následne ústavný súd predložil prijatú ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde účastníkom konania na vyjadrenie a sťažovateľovi zaslal aj prípis okresného súdu. Predseda okresného súdu v podaní doručenom ústavnému súdu 14. mája 2021 uviedol, že sa naďalej stotožňuje so svojím vyjadrením k ústavnej sťažnosti, ktoré bolo zaslané prípisom okresného súdu.

II.2. Vyjadrenie krajského súdu:

9. Predseda krajského súdu v podaní doručenom ústavnému súdu 24. mája 2021 vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania a k ústavnej sťažnosti v podstatnom uviedol, že zrušujúce uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 26. mája 2020. Sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť až 19. januára 2021, teda po uplynutí dvojmesačnej prekluzívnej lehoty podľa zákona o ústavnom súde.

II.3. Replika sťažovateľa:

10. Sťažovateľ v replike doručenej ústavnému súdu 12. júna 2021 zopakoval argumentáciu uvedenú v ústavnej sťažnosti. V súvislosti s vyjadrením predsedu okresného súdu o neprimeranej sume požadovaného finančného zadosťučinenia, porovnávajúc ju s hodnotou sporu uviedol, že v danom prípade nejde o výšku žalovanej sumy, ale o frustrujúci prístup žalovanej strany a všeobecných súdov. Podľa sťažovateľa z dôvodu takmer 8 rokov trvajúceho napadnutého konania náklady konania prevýšia žalovanú sumu.

K tvrdeniu predsedu krajského súdu o uplynutí prekluzívnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti vo veci namietaných prietáhov krajského súdu v napadnutom konaní sťažovateľ uviedol, že v danom prípade je napadnuté konanie stále vedené pred okresným súdom. Z dôvodu, že napadnuté konanie ešte nie je skončené, nemôže byť prekludovaná lehota na podanie ústavnej sťažnosti kvôli prietahom a neprimeranej dĺžke konania.

11. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou a so stanoviskami účastníkov konania dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

12. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010). Z tohto vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k označeným právam v zásade identické.

13. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želaného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019).

14. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľov (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

15. Prvým posudzovaným kritériom bola právna a faktická zložitost' veci. Predmetom konania je rozhodovanie o návrhu na náhradu škody, v danom prípade na náhradu cestovného v súvislosti s účasťou na pojednávaní v inej právnej veci s'ťažovateľa. V prerokúvanej veci nie je prítomný prvok skutkovej alebo právnej zložitosti veci.

16. Správanie s'ťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu označených práv s'ťažovateľa. V preskúmanom konaní ústavný súd nezistil závažné okolnosti, ktoré by bolo možné pripísať na ťarchu s'ťažovateľa v súvislosti s doterajšou dĺžkou konania v jeho veci.

17. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv s'ťažovateľa bol postup okresného súdu a postup krajského súdu v napadnutom konaní.

18. Záver, či dĺžka konania je alebo nie je ešte primeraná, možno formulovať vždy s ohľadom na faktory, ktorými bolo konanie bezprostredne ovplyvnené, pričom pri posudzovaní dôvodnosti tvrdenia o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako tak aj pri práve na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je nutné ku každej veci pristupovať individuálne a zvažovať, či s ohľadom na okolnosti prípadu ide o priet'ahy neodôvodnené, teda či sú pričítateľné súdu (III. ÚS 188/2020, II. ÚS 4/2021).

19. Ústavný súd pri hodnotení postupu okresného súdu v napadnutom konaní vychádzal aj zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

20. Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu okresného súdu zistil v jeho postupe jediné obdobie nečinnosti v trvaní 12 mesiacov, a to od 17. februára 2014 do 11. februára 2015. Túto nečinnosť uznal aj predseda okresného súdu vo svojom prípise. Okrem tohto obdobia konal okresný

súd priebežne a v primeraných lehotách (bez dlhších prestávok, pozn.). Napriek tomu sa podľa názoru ústavného súdu napadnuté konanie okresného súdu vyznačuje neefektívnosťou.

V posudzovanom prípade ústavný súd poukazuje na neefektívny postup okresného súdu, ktorý potvrdzuje aj uznesenie krajského súdu z 29. apríla 2020, ktorým bol zrušený rozsudok okresného súdu v jeho napadnutej časti a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

21. Ústavný súd nemohol považovať postup okresného súdu za súladný so základným právom sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto vyslovil, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

22. Zhodnotením postupu krajského súdu v napadnutom konaní ústavný súd konštatuje, že tento tiež nepostupoval bez prietáhov. Okresný súd 8. septembra 2015 predložil predmetnú vec krajskému súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní. Spis v tejto veci bol 23. mája 2018 odvolacím súdom vrátený späť okresnému súdu bez rozhodnutia ako predčasne predložený z dôvodu, že je potrebné rozsudok okresného súdu opraviť postupom podľa § 224 Civilného sporového poriadku. Okresný súd 3. júla 2018 vydal v predmetnej veci opravné uznesenie, ktorým podľa pokynov odvolacieho súdu opravil označenie priezviska právneho zástupcu sťažovateľa. Po nadobudnutí právoplatnosti opravného uznesenia 26. októbra 2018 okresný súd opätovne predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní. Krajský súd následne rozhodol o odvolaní zrušujúcim uznesením z 19. mája 2020.

V danej veci možno konštatovať neefektívny postup krajského súdu, ktorý po 2 rokoch a 8 mesiacoch od predloženia veci o odvolaní nerozhodol, ale vrátil spis okresnému súdu na účely vydania opravného uznesenia. Ako však z obsahu súdneho spisu aj samotnej ústavnej sťažnosti vyplýva, označenie priezviska právneho zástupcu sťažovateľa (právny zástupca sťažovateľa je totožný v napadnutom konaní aj v konaní pred ústavným súdom, pozn.) v rozsudku okresného súdu bolo správne. Táto skutočnosť sa napokon následne premietla aj v záhlaví zrušujúceho uznesenia krajského súdu.

23. V dôsledku uvedeného neefektívneho postupu krajského súdu bolo napadnuté konanie spomalené a celková dĺžka konania sa predĺžila minimálne o ďalších 5 mesiacov. Následne po opätovnom predložení spisu rozhodol krajský súd o odvolaní v lehote 18 mesiacov.

V posudzovanej veci neobstojí námietka predsedu krajského súdu o uplynutí prekluzívnej lehoty podľa zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti namietal porušenie napadnutého konania ako celku, teda pred okresným súdom aj krajským súdom. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na judikatúru ESLP, v zmysle ktorej má súd posudzovať dĺžku konania ako celok, nie preskúmať jednotlivé fázy konania [napr. rozsudok *Bubláková proti Slovenskej republike* z 15. 2. 2011; rozsudok *Čičmanec proti Slovenskej republike* z 28. 6. 2016 (ale aj napr. I. ÚS 103/2019)].

24. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru aj postupom krajského súdu v napadnutom konaní (bod 1 výroku tohto nálezu).

IV.

Prikázanie vo veci konať a primerané finančné zadosťučinenie

25. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd v nadväznosti na výrok uvedený v bode 1 výrokovej časti nálezu v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi prikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 15 C 178/2013 konal bez zbytočných prietáhov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľa právoplatne rozhodnutá (bod 2 výroku nálezu).

26. Ústavný súd sa v nadväznosti na výrok o porušení základného práva sťažovateľa zaoberal aj jeho žiadosťou o priznanie finančného zadosťučinenia, ktoré si uplatnil v sume 2 000 eur z dôvodu, že zásah do jeho označených práv je taký závažný, že si vyžaduje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

27. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiada. Z citovaného textu vyplýva, že je na zvážení ústavného súdu, či prizná alebo neprizná finančné zadosťučinenie. Ústavný súd zastáva názor, že takéto zadosťučinenie je namieste tam, kde nie je možné dosiahnuť a dovŕšiť ochranu porušeného základného práva iným ústavne a zákonne upraveným spôsobom (napr. III. ÚS 278/05, III. ÚS 392/2012, III. ÚS 473/2012). Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

28. Priznanie finančného zadosťučinenia, ktoré je peňažnou protihodnotou utrpenej nemajetkovej ujmy, nie kompenzáciou za neúspech v konaní, podľa názoru ústavného súdu v danom prípade neprichádza do úvahy. Vychádzajúc z dôvodov uvádzaných sťažovateľom, ktorý svoju žiadosť o priznanie finančného zadosťučinenia odôvodnil iba formálne, a s prihliadnutím na charakter konania, hodnotu toho, čo je pre sťažovateľa ešte v súčasnosti „v hre“ (náhrada škody v sume 40,05 eur), resp. v stávke (m. m. I. ÚS 70/98, III. ÚS 76/06, III. ÚS 283/09), ústavný súd považuje samotné rozhodnutie, ktorým vyslovil porušenie označených práv sťažovateľa v napadnutom konaní, a prikázanie okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov za dostatočné (bod 4 výroku tohto nálezu).

V.
Trovy konania

29. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania. Úspešný sťažovateľ si uplatnil nárok na náhradu trov konania za tri úkony právnej služby.

30. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom podľa § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov pozostávajúcu z odmeny advokáta za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti). Za tieto úkony uskutočnené v roku 2021 patrí odmena v sume dvakrát po 181,17 eur a režijný paušál v sume dvakrát po 10,87 eur. Celkove teda trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 384,08 eur (bod 3 výroku nálezu).

31. Ústavný súd nepriznal sťažovateľovi odmenu a režijný paušál za repliku z 12. júna 2021, pretože sťažovateľ síce v tomto podaní reagoval na vyjadrenia predsedov okresného súdu a krajského súdu, ale uvedené skutočnosti nemali vplyv na rozhodnutie ústavného súdu vo veci samej. Inak povedané, replika sťažovateľa neobsahuje nové, resp. ústavnoprávne relevantné skutočnosti.

32. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2021

Peter Molnár
predseda senátu

